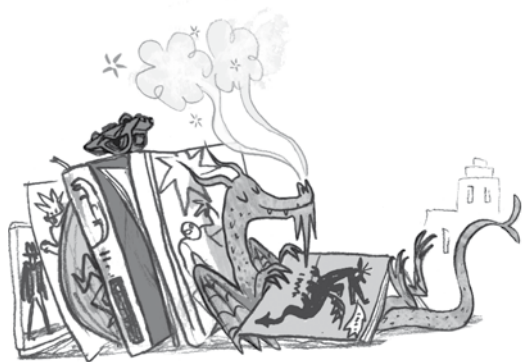

vulkancic.vulkani.rs
office@vulkani.rs

Назив оригинала:

Andy Shepherd

THE BOY WHO LIVED WITH DRAGONS

Text copyright © Andy Shepherd, 2018

Illustrations © Sara Ogilvie, 2018

Originally published in the English language as *The Boy Who Lived with Dragons* in the UK by Piccadilly Press, an imprint of Bonnier Books UK Limited, London.

Translation copyright © 2022 Вулкан издаваштво

ISBN 978-86-10-04495-9

Ова књига штампана је на природном рециклираном папиру од дрвећа које расте у одрживим шумама. Процес производње у потпуности је у складу са свим важећим прописима Министарства животне средине и просторног планирања Републике Србије.

Енди Шејерг

ДЕЧАК КОЈИ ЈЕ ЖИВЕО СА ЗМАЈЕВИМА

Превео Ваня Пејровић

 Вулканчић

Београд, 2022.

За Ијана, Бена и Џонаса,
који увек нађу начин да ме разведре

Добро дошли још једном,
драги моји змајски пријатељи!

Кладим се да сте ову књигу изабрали из два разлога.

Под један:

Чули сте како узгајамо змајеве и сад хоћете да се
прикључите тој ватреној авантури.

У том случају морате да пронађете једно овакво
дрво:

Под два:

Сами сте нашли змајску воћку и из које се излегао змај, па сад немате појма шта да радите.

А како то знам? Па тако што ни ми нисмо имали појма шта нас чека...

Након што сам пронашао дрво змајског воћа у декиној башти и након што се Блескавко (да, то је мој змај!) излегао у мојој соби, ствари су се у мом животу брзо окренуле наглавачке. Не само зато што се променио мој поглед на свет – хоћу рећи, кад пронађеш змаја у својој соби током једног обичног недељног поподнева, није ни могуће да све(т) гледаш истим очима... Разлог је и то што он није био једини. Не бар након што су моји пријатељи Тед, Кет и Кај одлучили да и они желе своје змајеве.

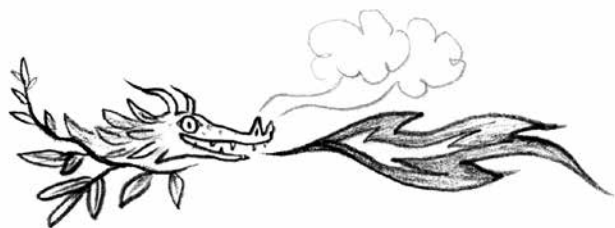
Али као што би био случај са сваким од вас, тако смо и ми били окупирани проналажењем змајева, а да се нисмо запитали шта заправо значи узгајати змаја.

Кладим се да вам звучи чаробно, зар не? Узгајати змаја. И да ме не схватите погрешно, заиста јесте.

Али да вам одмах нешто кажем, када вас пламен прљи на сваких пет секунди, осећај је ближи томе да имате подивљали вулкан у џепу – ситуација је тада мало мање чаробна. То је само једна од ствари које морате имати у виду, драги моји змајољупци!

Тако да набавите рукавицу за рерну, спремите се да сакривате рупе на својој одећи и поврх свега, добро слушајте шта ћу вам сада испричати. Јер управо ћу вам детаљно описати како је то живети са змајевима.

1

Соларис Уништитељ

„Моје гаће!“, завапио је Тед када сам отворио врата. „Држи их!“

У реду, знам да то није нешто што бисте очекивали да чујете када улазите у собу свог најбољег пријатеља, али да вам кажем, када имате змаја, ништа вас више не може изненадити.

„Не смем изгубити још један пар! То би био четврти у последња два дана!“, јаукао је.

Сагнуо сам се када је Зрчак, Тедов златни змај, пролетео тик изнад моје главе. Уплео се у Тедове гаће и носио их као борбени оклоп. Један снажан

пламен полетео је и спарушио лустер док је змај кружио око нас. Дотад је Блескавко био срећно склупчан у мом џепу. Међутим, сада се и он нешто врпољио. Појавио се поред мене док сам покушавао да зграбим гаће пре него што нестану кроз отворени прозор.

„Искрено се надам да су чисте“, промрмљао сам када сам их зграбио и закашљао се од дима који је змај оставио за собом.

„Биле су док их се он није докопао“, жалио се Тед. „Сада су вероватно спаљене – или начисто уништене.“

Сви смо знали шта мисли под начисто уништене. Знате већ, змајска гованца имају ту необичну навикку да експлодирају када се осуше. И само неколико секунди касније, Тедове гаће пукле су попут петарде. Зрчак је пожурио до врха ормара. Ми смо само непомично стајали док су спарушене фронцле падале око нас.

„Дакле, каква је прогноза, све иде као подмазано?“, нацерио сам се. „Хоћу рећи између експлодирајућег измета и целодневног противпожарног надзора?“

Тед је пукао од смеха. „Па, ту и тамо ме огреје какав зрачак среће!“

Мој пријатељ је заправо назвао свог змаја Соларис Уништитељ. Мислим да га је већ видео као свог суперсаборца, па је желео да му надене име које ће утерати страх у кости свим Тедовим непријатељима. Или бар Лијаму Состону, нашем непријатељу број један. Није као да смо планирали да нашу тајну поделимо са њим – заправо, доста времена смо потрошили трудећи се да сакријемо змајеве од његовог дугачког носа.

Али морамо признати да је поседовање змаја по имену Соларис Уништитељ чисто претеривање. Срећом, то је трајало само један дан, па је већ следећег Тед одлучио да свог змаја назове Зрачак. Званично је то зато што је Зрачак Соларисово друго ја, као што је Спајдермен заправо Питер Паркер. Међутим, права истина јесте (и нека то остане само између нас) да се Тед боји мрака. А Зрачак је био најбоље ноћно светло на свету! Мали змај би се сваке ноћи склупчао поред мог најбољег пријатеља и одавао наранцасте

зраке светлости по соби. Зато је Тед одлучио да је његов змај превелика другарчина да би се звао Соларис Уништитељ. Но, као што рекох, нека ово остане међу нама.

И ја сам желео да свог змаја назовем Пламен или нешто слично прве вечери када сам га добио и када је опрљио све што му је било надохват чељусти. Па ипак, поколебао сам се када сам открио да може да мења боје. Његове крљушти блеште, а на њима боје

играју неки луцкасти валцер. Зато је име Блескавко некако дошло само од себе. Најчешће је црвен, мада ни тад не може до краја да одлучи хоће ли бити боје цигле или рубин-црвен. Када мирно спава на рамену моје сестре Лоли, крљушти су му боје тиркизних таласа, што је знак задовољства. Но, ако се појави Томтом, наш мачак, крљушти муњевито постају наранџасте. Ипак, најбоља ствар јесте то да када се склупча поред мене на кревету, крене да сија као врућ ћилибар. Тако ми на неки начин осветљава пут за лепше снове.

„Где су Кет и Кај нестали?“, упитао је Тед.

За близанце, друга два члана наше суперхеројске дружине, било је опште познато да увек касне, тако да није било неко изненађење што је то и сада био случај. Заправо, испоставило се да су два змаја идеалан изговор за кашњење.

Тедов стомак забрујао је као тамбура и он се покајнички насмејао.

„Хоћеш рећи: ’Где су нестале грицкалице?’“

„Па да. То такође. Данима не могу да држимо ништа јестиво у соби. Посебно не кад је Зрачак сам унутра. Знаш ли да плави китови дневно поједу оно што би тежило као 6.000 чоколадица? Кладим се да би Зрачак оборио тај рекорд када бих га оставио самог на пар сати.“

Блескавко, који се опет угнездио поред мене, кинуо је из све снаге и распршио сјајне варнице по ваздуху. Као и обично – захваљујући мојим рефлексима брзине муње – успео сам да их ухватим пре него што су стигле до тла.

„Заиста импресивно!“, рекао је Тед климајући главом. „Зрачак није у фазону кијавице. Он је више змај за једно бљување. И то обично након оброка. Искрено, има талента и за испусне гасове. Да не говоримо о експлозивним подризима.“

„Па зар ниси рекао да непрестано једе?“, упитао сам и погледао око себе, схвативши да је по соби мање знакова паљевине но што бих очекивао.

„Да“, слегао је Тед раменима. „Али углавном ми полази за руком да предвидим развој догађаја и

покажем ка прозору на време, пре него што настане тотални хаос. Зато морам да сакривам слаткише. Ако знам када је јео, углавном имам ствари под контролом и могу оквирно да одредим када ће највероватније да *дљуцне*.“

Ипак, као што ћете видети – то баш и није био случај.

2

У Змајевој јазбини

Када су Кет и Кај отворили врата, дочекали су их слапови запаљених омота. Зрчак је очигледно сакрио залихе на врху ормара и жваћкао их док смо ми чекали. Његови подризи су их запалили и послали у ваздух.

Кај је то искористио као шансу да опаучи Кет зароланим стрипом. Нисам био убеђен да је уопште неки запаљени делић пао на њу. Мислим да је то ипак било у вези са свађом коју су заподенули током шетње ка овамо.

„Ма нема шансе. Шуњавко би средио Леденицу као од шале“, рекао је витлајући стрипом, када је његов змај Шуњавко излетео из цепа и кренуо да лепрша тамо-амо.

„Ма како да не“, одбрусила је Кет и отела му стрип. Потом је пружио руку и прихватила свог змаја. Леденица, која је имала љубичасте крљушти прошаране електричноплавим нијансама, подигла је главу. Њене бодљице налик на леденице засијале су на јутарњем сунцу. „Леденица је много бржа. Глатко би победила.“ Мунула је Каја стрипом по руци чисто да нагласи своју поенту.

„Добро, доста вас двоје“, прекинуо сам их пре него што свађа експлодира као Зрачков подриг. За типове особа *не-кочи-се-са-мојим-близаницем-нагрљаћеш* могли су се бар упола боље слагати. Изгледа да поседовање змајева томе није ништа допринело. Заправо, деловало је да је то био само још један разлог да додатно одмеравају снаге.

Тед је већ распакивао Кетину торбу, вадио грицкалице и пунио уста чоколадицама.

„Забога, Тед“, насмејао се Кај. „Шта је ово, гладна година?“

„Извињавам се, друштво“, мрмљао је Тед пуних уста и брисао остатке чоколаде са лица. „Невероватно је колико Зрачак једе. Срећом, мама купује намирнице на велико. Али готово све залихе слаткиша, које иначе трају месец дана, појео је за 48 сати. Морао сам да их допуним из својих сопствених резерви. А сад сам на танком леду, пошто се покакио у мамину кутију са шеширима и растурио татину рођенданску тарту. Мама и даље мисли да сам ја кривац.“

„Ух“, намрштила се Кет. „То је заиста грозно!“

„Мислиш на тарту, зар не?“, питао је Тед. „Било како било, нећу се добро провести ако ме ували у још неку невољу.“

„Сад озбиљно, друштво, како се сналазите?“, упитао сам.

Један од разлога зашто смо се окупили било је да проверимо како су се змајеви сместили у нашим домовима. Прошло је пет дана откако само камповали